

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת בהעלותך תשפ"א | גליון תתנ"ב (שנה י"ח)

היוצא קידוש מאחר האם אין צריך לכסות את החלות המונחים לפניו

כיון שאינו עושה קידוש?

בפרשת י"א ט"ו וברדת הטל על המחנה ירד המן עליו.

קימ"ל אור"ח סימן רע"א ס"ט צריך לכסות את החלות המונח על השלחן בשעת קידוש.

איכא כמה טעמים:

א. שלא יראה הפת בושטו פירוש שהוא מוקדם בפסוק והיה ראוי להקדימו בברכה ומקדימין בברכת היין, כך כתב בירושלמי מובא בטור סימן רע"א ס"ק ט'.

ב. אני שמעתי טעם לעשות זכר למן שהיה מונח כמו בקופסא טל למעלה וטל למטה וזכר לזה נותנין מפה תחת הפת ואחרת על גביו, כך כתב בטור אור"ח סימן רע"א ס"ק ט'.

ג. משום יקרא דשבתא דהיינו כדי שיתראה כאילו הובא עתה הפת לאחר הקידוש לכבוד שבת, כך כתב בטור אור"ח סימן רע"א ס"ק ט'.

יש לחקור היוצא קידוש מאחר האם אין צריך לכסות את החלות המונחים לפניו כיון שאינו עושה קידוש או דילמא אף מי שאינו מקדש צריך לכסות החלות המונחים לפניו.

הנה בשו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ה' סימן כ' הסתפק במקום שיש הרבה אנשים שאוכלין על הרבה שולחנות, כגון בישיבה שכל הבחורים אוכלין בחדר גדול אחד, ועל כל שולחן איכא לחם משנה, אבל יין לקידוש נותנין רק על שולחן אחד אשר שם מקדש בחור אחד, ומוציא כל הבחורים שבחדר, אשר בכל השולחנות, אם צריך לכסות בשעת הקידוש את החלות שעל כל השולחנות או שרק החלות שעל שולחן המקדש צריך לכסות.

ומסיק שצריך לכסות גם על כל השולחנות: לא מבעיא לטעם זכר למן שהיה מונח כבקופסא, טל למעלה וטל מלמטה, שהוא טעם מפרשים בתוס' ד"ה שאין בפסחים ק' ע"ב

שהוא עניין לחם המשנה מצד עצמו, לא מצד הקידוש דווקא, אלא אף לטעם השאילתות בתוס' וברשב"ם שם, שהוא דתיתי סעודתא ליקרא דשבתא, נמי הוא כן, דהא ליקרא דשבתא הוא גלות את הלחם רק כשרשאיין וצריכיין לבצוע המוציא לאכול, דהא אף האוכלין על שולחנות האחרים לא הותרו לאכול עד אחר שיצאו בהקידוש ששמעו מהמקדש על היין הפת דעל השולחן שלפניו, אף שהיה הקידוש על שולחן אחר, וכל מה שהיה שייך להסתפק, היה לטעם הירושלמי שהביא הטור סימן רע"א שלא יראה הפת בושטו שאין מקדשין עליו אלא על היין, וכיוון שהם לא עשו קידוש, אלא יצאו ממי שקידש על שלחן אחר, לא ניכר כל כך על שאר השולחנות מאיזה קידוש יצאו, אם מקידוש שעל היין או על הפת, אבל מסתבר דגם זה נחשב היכר דאין הם מקדשין על הפת, דאם לא מחמת שרוצים לקדש דווקא על היין, היו מקדשין על כל שולחן ושולחן על הפת בפני עצמן, דבשביל ברוב עם לא מסתבר להצריך לחכות עד אחר שיהיו מוכנים כולם בנט"י, לשמוע הקידוש מאחד, אלא וודאי מה שלא קידשו הוא משום דבשולחן ההוא איכא יין, ומקדש על היין, ולכן נמצא שלכל ג' הטעמים, צריך לכסות הפת שעל כל השולחנות.

ובספר לקט יושר חלק א אורח חיים עמוד נ' ענין ה' כתב והבחורים אין להם מפה על לחם שלהם, וכן לחתונות אין צריך מפות לפרוש על כל הלחם רק לפני מי שעשה קידוש.

ובספר שולחן שלמה סימן רע"א ס"ק ט"ז כתב לענין מי שיושבים בשולחנות נפרדים, כגון בישיבה אם חייב כל אחד לכסות את החלות שלפניו בשעת קידוש או דסגי במה שהמקדש מכסה את החלות שלפניו, הנה להטעמים של יוקרא דשבתא או זכר למן מיסתבר שנכון לכסות, גם אפשר דסגי בזכר למן של המקדש בלבד אולם להטעם שלא יראה בושטו אולי יש לחלק בין הטעמים מן היין למי שאינו טועם אמנם למעשה נוהגים להלק.

ברכת מזל טוב לאחי הגאון הגדול

מרבני המערכת העומד לימיני בכל עת בעצה ובמעש

הגאון רבי ישראל שוורץ שליט"א

רב קהילת צאנז ביתר, ודומ"צ אוצר הפוסקים, שערי הוראה,

גוש שמונים, וראש כולל דברי חיים

לרגל שמחת נשואי בתו במו"ט

עב"ג ידידינו הבה"ח המופלג בתור"ש

כמר שמעון נוסבוים נ"ו מבחירי ישיבת חיי משה

בנו של הרה"ג רבי יוסף נוסבוים שליט"א

ר"מ בישיבת טשנארביל בני ברק

ונכדו של ידידינו הגאון המפורסם

רבי נפתלי נוסבוים שליט"א ראש ישיבת חיי משה

וברכת מזל טוב לאבי מורי

הגאון המפורסם רבי חיים יעקב מנחם שוורץ שליט"א

דומ"צ דקהילת צאנז נתניה ורב בית החולים לניאדו

יהא רעוא שבזכות מעשיו הכבירים יזכה לרוות נחת

מכל יוצאי חלציו ויצלח בכל אשר יפנה

ברכת מזל טוב

אל מול פני המנורה הטהורה קדוש ישראל ותפארתו

הוד כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א

שזכיתי שמוכיר הרבה ברבים מהנכתב בגליון

לרגל שמחת נשואי נכדתו

בת לבנו בכורו וחביבו ידידינו הגאון הצדיק רבי יחזקאל שרגא הלבשוטאם שליט"א

רב הצעיר דקריית צאנז ומח"ס הנפלא מצות השם

עב"ג ידידינו הרב המופלג בתור"ש כמר יוסף שמואל דוד לייזער שליט"א

בנו של ידידינו הגאון יעקב לייזער שליט"א רב דחסדי צאנז אלעד

יהא רעוא שמשמחת צדיקים זו ישפע שפע שמחה לכל כלל ישראל

גליון זה נודב ע"י ידידינו

הנגיד הנכבד

הרב צבי ארי' אייכלר שליט"א ירושלים

לעילוי נשמת מ"ה קדושי מירון

הנוצח לרגל השלושים ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידינו

הרב אליעזר חיים נוימאן שליט"א ירושלים

לרגל שמחת נשואי בתו תח"ל במו"ט

עב"ג הבה"ח המופלג בתור"ש

כמר שלמה אהרן יקותיאל יהודה טאנער נ"ו

מבחיירי ישיבת חיי משה

בנו של הרב נתן יוסף טאנער שליט"א לונדון

יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת

מכל יוצאי חלציו ויצלח בכל אשר יפנה

האם אפשר לכסות את החלות עם מפה שקופה?

יש לחקור האם אפשר לכסות את החלות במפה שקופה או דילמא חייבים לכסות דווקא במפה שאינה שקופה.

הנה בספר אחד מן הראשונים הר"י אבן שועיב תלמיד הרשב"א בפרשתו כתב שצריך להניח החלות בין שני מפות לבנות, משמע דבעינן דווקא כיסוי שאינה שקופה.

וכן באליה רבה סימן רע"א ס"ק ט"ז מביא בשם ספר צדה לדרך מאמר ד' כלל א' פרק ה' שצריך לכסות את החלות במפה לבנה.

ובתהילה לדוד סימן רע"א ס"ק י"ג כתב דאין כוונתו לומר דבעינן דווקא מפה לבנה, אלא הכוונה דבעינן דווקא מפה כבוסה שלא אכלו עליה, אבל במראה לבנה אין קפידא.

הנה בספר ברית עולם דיני קידוש ס"ק ל"ה, כתבו דבמפה שקופה אי אפשר לכסות את החלות, כיון ששייך הטעם שלא יראה בושתו.

ובהליכות שלמה סימן רע"א ס"ק ט"ז כתב דנראה דאין הכוונה מפה שאין נראה דרכה החלות אלא דגם מפה שקופה בשם כיסוי נקראת, ואין בזה חשש שהפת רואה בושתו, כיון שהעיקר היא שהלחם יהיה מכוסה, וגם הפת זקוק לקידוש על היין וגם צריכים שהקידוש יהיה במקום הסעודה, אך העירו לי שבמנחת שבת בשירי מנחה סימן ע"ז כתב לא לכסות במפה שיש בה נקבים שלא יהא נראה הפת דרך הנקבים.

ובספר שמירת שבת כהלכתה פרק מ"ז הערה קט"ז כתב בשם הגאון רבי שלמה זלמן אורבך זצ"ל דלהלכה מהני מפה שקופה כדי לכסות את החלות בשעת קידוש.

וכן בספר אשרי האיש חלק ב' ע"מ קכ"ה כתב בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל דמהני מפה שקופה לכסות את החלות.

שמעתי פעם הערה נכונה: דאנשים מאוד מחמירים שלא יהא הפת מגולה כדי שלא לבייש את הפת, שצריך מאוד גם ליזהר שלא לבייש את אשתו וכן בני ביתו אם השולחן לא היה מוכן כמו שהוא רוצה.

האם יש מציאות לאדם להרים עשרים אלף איש ביום אחד?

בפרשת בעלותך ח' ט"ו ואחרייכן יבאו הלויים לעבד את־אֱהֱלָה מועֵד וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם הַנּוֹפֵה.

איתא בילקוט שמעוני תורה פרשת אמור מתחיל ברמז תרכ"ו למה נקרא שמו כהן גדול שהוא גדול בחמשה דברים בנוי, בכח, בעושר, בחכמה, ובשנים, בנוי שהוא נאה מאחיו, בכח שיהא גבור בכח בוא וראה אהרן הניף את הלויים עשרים ושנים אלף ביום אחד, כיצד היה מניף אותם מוליך ומביא מעלה ומוריד, בעושר שאם לא היה עשיר אחיו הכהנים מעשירין אותו, מעשה בפנחס הסתת שמינוהו כהן גדול ויצאו אחיו הכהנים וראו אותו חוצב אבנים ולא הניחוהו ומלאו המחצב לפניו דינרי זהב.

יש להקשות: איך יש כזה מציאות שאדם יכול להרים עשרים אלף איש זה לא במציאות.

והסבירו האחרונים: שזה היה בדרך נס, אלא כיון שאהרן הכהן עשה את ההשתדלות שלו מה שיכול זה נחשב כאילו הוא עשה הכל והוא הרימו.

ובזה מובן הא דאיתא במשנה אבות פרק ד' משנה א' איהו גבור הכובש את יצרו, דקשה מדוע נקרא גיבור הכובש את יצרו, הרי איתא בגמ' סוכה נ"ב עמוד ב' קדושין ל' ע"מ ב' אמר רבי שמעון בן לקיש יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו, שנאמר צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא שעוזר לו, אינו יכול לו, שנאמר ה' לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו, הרי דהקב"ה עושה את כל המלחמה ובלעדיו אי אפשר לנצח, א"כ מדוע האדם נקרא הגיבור, אלא דמכאן רואים יסוד גדול דברגע שאדם עושה מה שביכולתו ועושה השתדלות ללכת ביראת ה' טהורה, אז מהשמים מחשיבים כאילו עשה הכל והכל נזקף לזכותו.

מדוע משה רבינו לא אמר לטמאים ששאלו למה נגרע שהם טמאים לנפש?

בפרשתן ט"ו ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח לפי נגרע.

יש להקשות: מדוע משה רבינו לא ענה להם שהם אחרים מכולם, כיון שהם טמאים לנפש.

אלא מכאן רואים יסוד גדול ביהדות כשיהודי בא לבכות וכואב לו אל תטיף לו מוסר שהוא אשם בזה אלא תנסה לעזור לו, מעדני אשר.

ויסוד זה מבוואר בפסוק בפרשת מקץ: "ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת" על אף שיוסף הצדיק לשיטתם עשה להם רעה והוא היה אשם בכל זה, עם כל זאת כשיהודי בוכה ומבקש שיקשיבו לו צריכים להקשיב, ולפני כמה שבועות התקשרה אלי אשה ודמעתה על לחיה שבעלה יושב בבית הסוהר על לא עוול בכפה שאני ינסה לעזור לה, וכי מה אני יכול לעשות בענין, אבל כשיהודי בוכה צריכים דבר ראשון להראות לו שמסים לעזור ולעשות פתרונות, וכן התקשר אלי בחור לפני חצי שנה שעוד כמה שעות צריך ללבוש בגדי שבת ולרקוד בחתונה של אחיו שעקף אותו ויצטרך לכל אחד לברך אצלו בשמחות, וכי מה אני יכול לעזור לו אלא צריך לשמוע את השני ולנסות לעזור לו, מאמר ז' מתוך דרשה בליל שבת פרשת אמור בנוא יארק בפני קרוב לאלף איש מכל רחבי תבל ארה"ב שהתקיים ע"י הארגון העולמי וקרבתנו.

האם מי שהולך הרבה בדרכים קשה לו להיות ירא שמים?

בפרשתן ט והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה.

הנה ברבי עקיבא איגר בפרשתו כתב על דרך מליצה, דהנה כשהאדם יושב בביתו הרי הוא מקיים כל המצוות כראוי, אבל כשיוצא לדרך שוב אינו מקיים המצוות כתיקונן כי מאוד צריך האדם ליזהר אם ירחיק נדודו ויצא לחוץ לבל יפול ברשת היצר, וזהו שמרומנו בפסוק "והאיש אשר הוא טהור" כלומר מי הוא האיש הטהור, ובדרך לא היה.

ובספר החיים לאחיו של המהר"ל פרק ה' כתב אותם בני אדם שלא יתנו מנוח לכף רגלם תמיד רצין ושבין אחרי הבלי העולם הזה, הן בכלל השרצים שנקראו כן על שם שרצים ושבבים תמיד ולא יניחו, גם כל מרבה רגלים הוא סימן טומאה, להיפך מן שיבת אהלים שהוא סימן טהרה.

וביסוד זה מתרצים אחרונים קושיא נפלא: כיון שבמלחמה היו יוצאים רק אלו שהיו יראים ושלמים בלי שום עבירה אפילו קלה, איך יכול להיות שהתורה התירה כשיוצאים למלחמה לתחתן עם אשת יפת תואר ואיתא בגמ' קדושין כ"א ע"מ ב' דטעם הדבר שהתירה התורה משום דלא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקדוש ברוך הוא מתירה ישאנה באיסור, וזה קשה להבין, כי הלא כָּל צְבָאוֹת ה' עם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים לְמִלְחָמָה היו כולם צדיקים וקדושי עליונים, מנוקים מכל סיג עון ואשמה, עד שאמרו חז"ל מנחות ל"ז א' שאם הקדים תפילה של ראש לשל יד עבירה היא בידו וחוזר עליה מעורכי המלחמה, מזה נראה כי לא נמצא בס' שום שמץ דְּבַר אֲשֶׁמָּה גם בקל שבקלות, ואיך יעלה על הדעת שנוצטרך לצדיקים כאלו להתיר להם אשת יפת תואר, מדאגה מְדַבֵּר פֶּן יקחנה באיסור ויעשה תועבה כזו, כך מקשה באגרא דכלה פרשת כי תצא, וכן במאור ושמש, וכן בחפץ חיים בשם האלשיך.

ומתרץ החפץ חיים בשם האלשיך הקדוש שכיוצאים בחוץ ונכשלים בראיה אסורה כמה שזה יכול לפגום על האדם.

שמעתי פעם רעיון שמי שמקיים אשרי יושבי ביתך, לא יצטרך להגיע למאמר חז"ל שבת ק"ח ע"מ ב' אשרי מי שחושדין בו ואינו, מאמר ז' מתוך דרשה בישיבת יוניץ בארא פארק יום שני פרשת אחרי קדושים.

היכן המקור על כל דבר שרוצה לעשות יאמר אם ירצה השם?

הנה בשל"ה בפרשתו על הפסוק ט' י"ח על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יחנו ואחר כך כתיב ט"ז על פי ה' חנו ועל פי ה' יסעו כתב הנה על כל פעולה או תנועה שהאדם עושה, יאמר אם ירצה השם או בעזרת השם למשל, בלכתו בדרך יאמר הנני נוסע בעזרת השם יתברך, ובדעתי לחנות במקום פלוני בעזרתו יתברך אם ירצה וכשבא למקום החניה אז יחזור ויתן שבה, ויאמר הנה בעזרת השם יתברך באתי הנה, ובדעתי ליסע לזמן פלוני בעזרתו יתברך אם ירצה נמצא שם שמים שגור בפיו בשעה שעולה במחשבתו, ובשעת מעשה, ככה בכל פעולתיו.

בפרשתן י"א ט' וברדת הטל על המחנה ירד המן עליו.

יש לחקור האם שתי החלות של לחם משנה צריך להיות שלו שיהא ראוי לאכילה ואם שאל חלה אחת אינו יוצא או דיילא אפשר לצאת ידי חובה אף בחלה שאולה.

הנה בספר אבן שוהם סימן ז' להגאון רבי משה פרלמוטר זצ"ל מחדש שצריך ללחם משנה לחם שלו דוקא שיכול לאכול, אבל אם אינו שלו ששאל את זה משכנו ואינו יכול לאכול את הלחם לא מועיל ללחם משנה.

ומביא ראיה: ממה שכתב המחצית השקל סימן שכ"ה סעיף ד' על הא דאיתא בשו"ע שאם אפה עכו"ם בשבת לעצמו, יש אוסרים ליהנות מזה, ויש מתירים, ובשעת הדחק או לצורך מצוה יש לסמוך על המתירים, ופירש שם המגן אברהם דשעת הדחק הכוונה כגון שדר בכפר יחידי ואי אפשר להשאל מחבירו מותר, ומביא המחצית השקל דבספר ע"ש כתב אמנם בשעת הדחק ולצורך לחם משנה יש להקל, עכ"ל, משמע אפילו יש לו פת ואפילו שלם כיון שאין לו לחם משנה התיירו, עכ"ל, הרי מבואר מזה דאין יוצאים בשאל בחלה של לחם משנה, דאם נימא דיוצא ויוכל להחזירה אח"כ להמשאל, א"כ אין זה רבותא כלל דודאי היה מותר אפילו שלא בשעת הדחק דאין חשש של פת עכו"ם כיון דלא יאכלנה ויחזירנה אח"כ להעכו"ם, וא"כ ש"מ דגם החלה השניה של הצירוף ללחם משנה יש לה הדין של חלה אחת שיוכל לאכלה.

ובשו"ת תשובות והנהגות כרך ב' סימן קע"א תמה על ראיה זו: ובעניי לא מצאתי מדברי המחצית השקל הוכחה כלל, דשם מיירי דלא מהני ללחם משנה כיון שאינו ראוי לאכילה לכל דהפת אסור באכילה, ובזה לא מועיל ללחם משנה, אם לא ע"י שהוא צורך מצוה לא נחשב פת האסור באכילה דפת שאפה עכו"ם לעצמו מותר לישראל לצורך מצוה, אמנם פת שאולה שמצד עצמו ראוי באכילה, אף שאינו שלו מועיל ללחם משנה, ואף דאינו שלו כבמן סגי דאינו רק זכר למן.

וכן בהליכות שלמה סימן רע"ד ס"ק א' כתב ואם שואל משכנו חלה ללחם משנה על דעת שיחזירו לבעליו מיד אחר הברכה צע"ק דאולי בעינן שיהיה דומה ללחם משנה של המן במדבר שהיה ראוי לאכול משנייהם, ואילו לחם זה ששאל מהשכן אם חייב להחזיר אותו לחם, הרי אסור לאכול משום גזל.

ונשאל הגאון רבי שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל על מה שנהגים בישיבות שיש בכל שולחן מספר חלות קטנות כמספר היושבים שם חלה לכל סועד, וכל אחד עושה לחם משנה על חלתו ועל חלת חבירו והלא היא חלה שאולה.

והשיב: שאע"פ שאינו שלו, מ"מ יכול לברור איזה חלה שרוצ מבין כולם, ולכן יכול שפיר לברך על שתיים ואח"כ לאכול אחד מהם.

אבל בשו"ת דברי יציב חלק א' סימן קכ"ח כתב בפשיטות שיכול לעשות לחם משנה על חלה שאולה, אף שאינו יכול לבצוע עליה, דכיון דהאי ילפותא לא הוי ילפותא גמורה שיהיה ממש כעין לחם משנה, רק זכר בעלמא, וכיון דהוי רק זכר בעלמא ודאי שיוצא בחלה שאולה, דומיא דסוכה, דהוי זכר לענני כבוד, ויוצאים ידי חובה בסוכה שאולה.

ועוד סברא להקל כתב הדברי יציב: דכיון דמנהגינו דקימ"ל שבוצע רק אחד פשוט דיוצא ידי חובתו בשאולה אף שאינו יכול לבצוע אותה.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ויידו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינון וידעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משרוע ומשנה ברורה

א הפעלת מכשיר מערב שבת הממשיך עבודתו בשבת, חידוד. הגב' ויידר והגב' גורן הכניסו ביום שישי, כל אחת בביתה, כחצי שעה לפני שקיעת החמה, כביסה רטובה למייבש הכביסה והפעילו אותו. המייבש סיים את פעולתו שעה וחצי אחרי צאת הכוכבים. לגב' ויידר מותר לעשות זאת לכתחילה ולגב' גורן אסור לעשות זאת לכתחילה. מדוע? (שתיהן מחמירות כדעת הרמ"א בעניין השמעת קול, אותה כמות כביסה, אותו סוג כביסה, אותו סוג מייבש). האם מותר לגב' ויידר ולגב' גורן לפתוח את המייבש בשבת על מנת לקחת ממנו בגד יבש ללבושו? הערה: פתיחת דלת המייבש אינה מדליקה או מכבה נורה.

ב שאלה בדיקת בגדי השבת בערב שבת, חידוד. הרב דויטש לובש בכל שבת את בגדי השבת חצי שעה לפני הדלקת נרות ומתכוון לצאת מביתו לבית הכנסת. בערב שבת 'נשא' הוא היה חייב למשמש בבגדיו לפני יציאתו כדי לבדוק שלא יהיה בהם דבר שאסור לצאת בו בשבת (כגון: מוקצה), לעומת זה בערב שבת 'במדבר' הוא פטור מלבדוק. מדוע? (אותם בגדי שבת, הרב דויטש מחמיר ואינו סומך על העירוב בעיר).

ג שאלה - אכילת מוקצה ר' ערן וב"ב התארחו בשבת בבית הוריו הגרים בישוב שאינו דתי, להורים יש עצי הדר מהתפוז, אמרה לו אמו לפי תומה, שכמובן היא לא קטפה את התפוז בשבת, ותפוז זה שנתנה לו נפל בשבת בבוקר מן העץ. האם מותר לר' ערן לבלוע את פלח התפוז שבפיו או שהוא חייב לפלוט אותו? הערה: ר' ערן הפריש תרומות ומעשרות מן התפוז על פי תנאי שעשה מערב שבת.

ד שאלה - הכנה משבת לחול. משפ' באום התארחו בשבת בצהרים בבית משפ' גרין. לאחר הסעודה נתנה הגב' גרין לשלושה מילדי משפ' באום שקית ובה 6 חבילות צי"פס ואמרה להם ש- 3 חבילות הם עבורם לשבת זו ו-3 האחרות הם עבורם ליום ראשון. א. האם מותר לגב' גרין לתת להם שקית זו אשר בה 3 חבילות צי"פס ליום ראשון? ב. האם מותר לה לומר להם ש-3 חבילות הם ליום ראשון? ג. האם מותר לה לפתוח את השקית אשר בה 6 חבילות ולהעביר 3 חבילות לשקית אחרת ולומר להם שאלו עבור השבת, ומה שנשאר בשקית המקורית הוא ליום ראשון?

חידות מהפרשה

- ה חידה. האם יש פטור של דרך רחוקה בפסח שני?
- ו חידה. מתי גר יכול לאכול קדשים לפי שנגמר הגירות בהבאת קרבנותיו?
- ז צ"ע. היום בזמנינו בעת צרה האם יש מצוה לתקוע בחצוצרות?
- ח צ"ע. בתורה שמרים נענשה בעונש הצרעת בעבור שדברה שלא כהוגן על משה רבנו ע"ה, והלא היא דברה עם אהרן רק בינה לבין עצמה ולא ברבים, והיה עליהם להגן זכות הקטורת שמכפר על לשה"ר שבחשאי.
- ט חידה. מהיכן יודעין שהמצורע מטמא באוהל?

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.sl1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. (לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00-9:00 בלבד). השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקלד במייל כי כך זה ייכנס בעוה"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות על עלון זה ניתן לשלוח עד ר"ח תמוז

